

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/727/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314202229
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1314202229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľa: H., bytR.. č. XX, R., zastúpený JUDr. Ľudmilou Penz Vachulovou, advokátkou, so sídlom Krížna č. 47, Bratislava, proti odporkyni: E. H., bytom R. ulica č. XX, R., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Miroslav Repka, s.r.o., so sídlom Leškova č. 3A, Bratislava, IČO: 36847143, o určenie výživného, o odvolaní navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 27.5.2014 č.k. 11C/43/2014-86, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 27.5.2014,č.k. 11C/43/2014-86 v napadnutej časti vo výrokoch I., II. a IV. p o t v r d z u j e.

Vo výroku III. rozsudok m e n í tak, že zameškané výživné za obdobie od 1.2.2014 do 25.11.2014 vo výške 850,- eur je odporkyňa p o v i n á zaplatiť v lehote do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiadnemu z účastníkov súd n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu prispievať navrhovateľovi na výživu sumou 150,- eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.2.2014. Vo zvyšku sa návrh zamietol. Súčasne odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi aj zameškané výživné za obdobie od 1.2.2014 do 27.5.2014 vo výške 960,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 28.1.2014, sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil odporkyni povinnosť prispievať mu na výživu mesačne sumou 400,- eur od 1.2.2014. Po vykonanom dokazovaní súd ustálil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uviedol, že matka ho v januári 2014 vyhodila z domu a bol nútený presťahovať sa k svojmu otcovi. Kým býval u matky nedostával vreckové, otec mu posielal výživné vo výške 200,- eur. Podľa jeho názoru ho matka vyhodila bezdôvodne, vonku bola zima, nemal kam ísť lebo vymenila zámky. Osobné veci mu zbalila, dala ich na medzипoschodie, kde zostali dva dni bez dozoru hoci medzi nimi boli aj cennosti, ktoré mu ukradli. Matka nesúhlasila, aby si urobil vodičský preukaz, otec s tým súhlasil a zaplatil ho. Otec mu zaplatil aj za zubnú starostlivosť, električenkú, kredit na mobilný telefón, farbu do tlačiarne, poplatok sa autoškolu, permanentku do posilňovne. Podľa navrhovateľa nie je pravdivé tvrdenie matky, že požíval drogy. Čo sa týka testu na prítomnosť drog, ktoré matka predložila súdu, uviedol, že prišiel k lekárnke, ktorá bola matkina známa, nevedel aké vyšetrenia mu robili. Matka sa na tom dohodla s lekárkou, a on nevidel ani výsledky vyšetrení. Momentálne býva v dvoj- izbovom byte

u otca, respektíve u jeho rodičov, ktorí sú obaja zdravotne ťažko postihnutí. Vylúčil, že by matke bral peniaze, alebo zlato. Peniaze si od matky len požičal a neskôr jej ich vrátil.

Odporkyňa uviedla, že syn ju prestal rešpektovať a správal sa tak, že bola nútená ho z bytu vyhodiť. Mal problémy s pedagógmi a napriek tomu, že chodil na doučovanie mal zlý prospech. Potom vybavili prestup na inú školu, kde musel opakovať 1. ročník. Hoci táto škola je pomerne ľahká, mal nedostatočný prospech, problémy s učiteľmi, každý polrok mal podmienené vylúčenie za správanie a neospravedlnené hodiny. Pridávali sa výchovné problémy, nerešpektoval ju. Spolupracovala s učiteľmi, aj s úradom práce. Navrhovateľ začal užívať ľahké drogy a bol na nich závislý. Nechodil domov alebo občas chodil nadránom, niekedy nebol doma dva dni, nevedela kde je a čo robí. Keď neprišiel načas, tak zamkla dvere. Prosila o pomoc jeho otca, ktorý nikdy s výchovou nepomohol. Byt mala zničený a ďalej sa to nedalo zvládnuť psychicky. Obrátila sa aj na centrum pre drogové závislosti, ale všade bol treba dobrovoľný prístup. Navrhovateľ nepopieral, že berie ľahké drogy a bol agresívny, keď mu nechcela dať peniaze. Naposledy sa stratilo doma 800,- českých korún a to už doma neboli žiadne cenné predmety, ani peniaze. Nemohla mať doma kľúče ani od dcéry, lebo sa bála, že by jej niečo zobral. Nevedela si dať s navrhovateľom rady a bola dotlačená ku kroku, ktorý urobila. Vo vreciach, kde zbalila veci navrhovateľa, neboli žiadne cennosti. Výpočtová technika zostala v byte s tým, že si navrhovateľ pre ňu príde neskôr, čo sa aj stalo. Do domu chodili jedine sfetovaní kamaráti navrhovateľa, ktorí vykopávali dvere. V ten deň, keď zbalila synovi veci, zavolała jeho otcovi, na navrhovateľa apelovala, aby išiel k nemu, aby sa k nemu odsťahoval. O syna sa vždy starala a nikdy výchovu ani výživu nezanedbala. Potvrdila, že boli so synom na vyšetrení, pretože sa sťažoval, že ho bolí brucho. Test, o ktorom navrhovateľ hovoril, bol urobený v čase, keď bol na vyšetrení so svojím kamarátom. Lekárka jej volala do práce a hovorila, že syn je pod vplyvom drog. Čo sa týka zubného vyšetrenia, navrhovateľ odmietol chodiť na preventívne prehliadky, na ošetrenie chrupu dala minulý rok 200,- eur.

Z listinných dôkazov súd zistil, že manželstvo odporkyne a otca navrhovateľa bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.9.1998, a navrhovateľ bol zverený do výchovy a opateru odporkyne. Navrhovateľ je študentom druhej triedy Strednej priemyselnej školy dopravnej v Bratislave. Z vyjadrenia školy vyplýva, že navrhovateľove študijné výsledky sú podpriemerné a kolísavé, prvý ročník ukončil bez nedostatočných, so študijným priemerom 3,2. Jeho dochádzka do školy je pravidelná, nevymeškáva celé dni, ale veľmi často meškáva prvé vyučovacie hodiny. Voči vyučujúcim sa správa slušne, na hodinách pracuje, jeho domáca príprava na vyučovanie je slabá, vyhral však školský šachový turnaj a od 2. polroka sa jeho ranná dochádzka do školy podstatne zlepšila.

Svedok B.. E. H. - otec navrhovateľa, uviedol, že o tom, že odporkyňa vyhodila syna z bytu sa dozvedel keď za ním syn prišiel a hanbil sa mu to povedať. Odporkyňa ho nekontaktovala. On sám sa stará o rodičov, ktorí sú zdravotne postihnutí a odkázaní na pomoc. Byt má rozlohu asi 90 m², syn žije v jedálni, má tam stôl, posteľ. Do školy chodí a zlepšil si známky. O tom, že má syn problémy s drogami nevedel, nikto mu to neoznámil. Zo školy žiadne formácie neprišli, ani z polície. Odkedy syna odporkyňa vyhodila z domu s ňou nekomunikuje, podľa jeho názoru odporkyňa zlyhala ako matka.

Z lekárskej správy zo dňa 21.5.2014 súd zistil že všeobecný lekár pre deti a dorast uviedol, že navrhovateľ bol na jeseň roku 2012 opakovane vyšetrený pre infekčnú dýchacích ciest, pri laboratórnom vyšetrení bol zistený nález THC látky, ktorý svedčí pre požitie omamnej látky marihuana. Matka bola upovedomená. Navrhovateľ bol pozvaný na kontrolné vyšetrenie, ktoré ale nebolo možné zrealizovať, nakoľko pacient svojvoľne opustil čakáreň. V ďalšom období ambulanciu navštívil z dôvodu potvrdenia žiadosti na vodičský preukaz a následne si vybral iného všeobecného lekára.

Súd ďalej mal za preukázané, že navrhovateľ navštevuje fitness relax klub, kde chodí cvičiť, že 4.2.2014 uhradil 200,- eur ako poplatok škole; uhradil poplatok za vystavenie električky; dňa 20. februára 2014 zaplatil 42,83 eur za zubné vyšetrenie, dňa 11. 2. 2014 to bola suma 55,11 eur, dňa 30. 1. 2014 zaplatil sumu 14 eur za RTG vyšetrenie.

Z potvrdenia o príjme odporkyne súd zistil, že jej priemerný čistý plat za obdobie januára až december 2013 predstavoval sumu 646,82 eur.

Zo spisu tunajšieho súdu 38P/1/2012 súd zistil, že dňa 2.1.2012 bol podaný návrh matky navrhovateľa na zvýšenie výživného zo sumy 69,71 eur na 300,- eur mesačne. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13.3.2012, č.k. 38P/1/2012-72, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.4.2012. Súd zvýšil výživováciu

povinnosť otca navrhovateľa na sumu 200,- eur mesačne. V odôvodnení rozsudku súd konštatuje, že navrhovateľ je vo veku blízkomu dospelosti, čo sa prejavuje na jeho stravovacích návykoch a nákladoch súvisiacich s jeho záujmami. Súd pri rozhodovaní zobral do úvahy aj skutočnosť, že zo strany otca sú dlhodobo poskytované značné vecné a finančné plnenia.

Súd poukázal na ustanovenia § 62 a § 75 Zákona o rodine a konštatoval, že v prejednávanej veci je možné priznať výživné, pretože neboli jednoznačne preukázané také okolnosti, ktoré by priznanie výživného vylučovali. Je nesporné, že odporkyňa ako matka mala problém zvládnuť výchovu syna, že navrhovateľ sa nie vždy správal ako vzorný študent a preukázaná bola aj okolnosť, že v roku 2012 bol pod vplyvom drog. Neboli však preukázané také okolnosti, pre ktoré by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ je študentom strednej školy, naďalej sa pripravuje na svoje budúce povolanie a ani jeho nie vždy dobré študijné výsledky na tomto fakte nič nezmenia. V konaní nebolo preukázané, že je závislý na drogách, nebolo preukázané ani prekročovanie noriem slušného správania, či kriminalita tak ako to tvrdila odporkyňa. Dôvodom pre nepriznanie výživného nie sú ani jeho výsledky v škole.

Pri určovaní výšky výživného súd zohľadnil jednak všetky odôvodnené výdavky, ktoré navrhovateľ v konaní preukázal, a jednak finančnú situáciu odporkyne. Potreby a výdavky navrhovateľa súd skúmal už v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 38P/1/2012, pričom v súčasnosti sa situácia výrazne nezmenila. Navrhovateľ je naďalej študentom strednej školy, v poslednom období zvýšil svoje športové aktivity. Odporkyňa je naďalej zamestnaná na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru a jej príjem predstavuje cca 630,- eur. Nemá inú vyživovaciu povinnosť, je vlastníčkou 1,5 izbového bytu v R., nevlastní motorové vozidlo, podľa jej vyjadrenia nemá úspory. Súd s prihliadnutím na jej možnosti a s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľa, za primeranú výšku výživného určil sumu 150,- eur. Navrhovateľ žiadal výživné vo výške 400,- eur a preto súd vo zvyšku návrh zamietol. Zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Súd zmenu pomerov ustálil skutočnosťou, odkedy sa odporkyňa prestala o navrhovateľa starať a poskytovať mu akékoľvek plnenia, čo bolo v konaní jednoznačne preukázané dňom 23.1.2014, kedy ho vyhodila z bytu. Preto súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživné od 1.2.2014, pričom zameškané výživné za obdobie od 1.2.2014 do rozhodovania súdu predstavuje čiastku 960 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal navrhovateľ úspech len čiastočný, súd preto žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, podaním zo dňa 21.7.2014, čo do výšky priznaného výživného. Poukázal na to, že v konaní preukázal priemerné mesačné výdavky v sume 1 000,- Eur, ktorá zahŕňa pomernú časť nákladov na bývanie, oblečenie, drogeriu, vzdelávanie, mimoškolské aktivity, náklady na stravu a vreckové. Matka navrhovateľovi neposkytuje žiadne plnenia nad rámec výživného určeného nariadeným predbežným opatrením v sume 100,- Eur mesačne, a navyše sa snaží úplne zbaviť vyživovacej povinnosti. Odporkyňa má sama príjem 630,- Eur mesačne a žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Otec navrhovateľa má príjem cca 1 000,- Eur a príjem starých rodičov je 300,- Eur, ktorí sú navyše chorí a imobilní. Musí tak zabezpečovať výživu 4 osôb, pričom nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, nemá úspory, iba ojazdené motorové vozidlo z roku 1990. Súdom priznaná suma výživného 150,- Eur nie je primeraná odôvodneným potrebám navrhovateľa. Žiada preto, aby mu v odvolacom konaní bola priznaná aspoň suma 200,- Eur.

Proti rozsudku sa odvolala aj odporkyňa podaním zo dňa 28.7.2014. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, pretože súd výživné priznal napriek rozporu s dobrými mravmi, nesprávne posúdil vzájomné práva a povinnosti rodiča a dieťaťa; a navyše nesprávne vypočítal aj výšku zročného výživného, pričom v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Zotrvávala na svojej obrane z prvostupňového konania a zdôraznila, že výchovu syna nezvládla aj ako dôsledok zámerného konania otca navrhovateľa proti jej výchovnému vplyvu, čo malo za následok neúctivé a nemorálne správanie syna voči matke. Otec navrhovateľa nepodporil ani jej snahu o umiestnenie navrhovateľa v resocializačnom stredisku za účelom vyliečenia jeho závislosti na omamných látkach. Napriek predloženému dôkazu vyhodnotil súd ako nepreukázané užívanie drog navrhovateľom. Súd nedostatočne vyhodnotil aj nezvládanie školských povinností zo strany navrhovateľa. Vyhodenie syna z domu vnímala odporkyňa ako jedinou možnosť ochrany svojej osobnosti a domácnosti. Navrhovateľka uniesla vo veci dôkazné bremeno a preukázala

skutky navrhovateľa odôvodňujúce, že priznanie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odporkyňa nesúhlasí ani s výškou priznaného výživného. Navrhovateľom predložené vyúčtovanie životných nákladov niekoľkonásobne prekračuje náklady jeho rovesníkov a presahuje akékoľvek možnosti matky. Odporkyňa má vek blížiaci sa dôchodkovému veku, má 2 dospelé deti z prvého manželstva, ktoré sa k nej správajú úctivo, a svoj čas venuje aj vnúčatám. Pri výchove navrhovateľa nemala možnosť ušetriť akékoľvek financie, keďže všetko vynaložila na jeho potreby. Pri jej bežnom príjme a nákladoch jej zostane suma 300,- Eur, ktoré rozdeľuje medzi seba, potreby navrhovateľa a vnúčatá. Suma 150,- Eur tak predstavuje polovicu z jej reálne minútelného mesačného príjmu. Ako primeraná sa javí suma maximálne do výšky 50,- Eur. Nesúhlasí ani s obdobím zročného výživného od 1.2.2014. Žiada, aby súd priznal navrhovateľovi len bežné výživné, resp. aby zročné výživné bolo splatné do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, inak je to pre ňu likvidačné. Zmätočné je aj rozhodnutie súdu vo výške priznaného zročného výživného 960,- Eur za obdobie od 1.2. do 27.5.2014. Tento výpočet je nesprávny a za toto obdobie by zročné výživné bolo len v sume 580,65 Eur. Žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu. Súčasne si uplatnila aj náhradu trov konania vo výške 2 226,12 Eur.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. na nariadenom pojednávaní, a dospel k záveru, že odvolania účastníkov do základu sporu nie sú dôvodné.

Na pojednávaní pred odvolacím súdom právna zástupkyňa navrhovateľa k veci uviedla, že pokiaľ ide o sumu výživného, ktorú odporkyňa uhradila doposiaľ navrhovateľovi na základe nariadeného predbežného opatrenia, toto je zistiteľné z výpisu účtu navrhovateľa. Z predloženého výpisu ku dňu 23.11.2014 vyplýva, že odporkyňa začala uhrádzať výživné od 13.6.2014 a celkovo uhradila tri platby po 100,- eur, a jednu platbu 400,- eur. K tejto sume započítavajú na uhradené výživné aj sumu 100,- Eur v mesiaci november 2014, ktorú poukázal priamo zamestnávateľ odporkyne. K dnešnému dňu je tak uhradené výživné v celkovej výške 800,- eur. Medzičasom navrhovateľ získal vodičské oprávnenie v októbri 2014, za čo uhradil jednorázovo 270,- eur, a absolvoval kurz prvej pomoci za sumu 27,- eur. Okrem jednorazových výdavkov vyčísľujú jeho priemerné mesačné výdavky na sumu 1 162,- eur, ktorá pozostáva z týchto položiek:

- bývanie 80,- eur, čo je rozpočítané na 4 členov domácnosti v trojizbovom byte otca navrhovateľa,
- strava 540,- eur, pričom denná čiastka predstavuje 18,- eur,
- doprava, mesačná električenka 14,- eur,
- školské pomôcky na 10 mesiacov, počítač a servis spolu 55,- eur,
- do mesiaca septembra 2014 navrhovateľ používal mobil s mesačným výdavkom 14,- eur, ktorý mu však dňa 29.9.2014 odcudzili,
- vreckové 100 - 150,- eur,
- oblečenie športové s teniskami, a bežné oblečenie 70,- eur,
- výživové doplnky a voľnočasové aktivity - korčuľovanie, bicyklovanie 30,- eur,
- hygiena a pracie potreby 60,- eur,
- dentálna hygiena, vrátane zdravotnej starostlivosti 20,- eur.

K tejto časti právna zástupkyňa ako dôkazy predložila kópiu vodičského preukazu, potvrdenie o absolvovaní kurzu prvej pomoci, obedový šek v škole na 31,- eur za jeden mesiac, kópiu zdravotného preukazu, potvrdenie o zakúpení električenky v novembri 2014 za 35,90 eur na 90 dní. Ďalej predložila uznesenie o začatí trestného stíhania v súvislosti s odcudzením mobilného telefónu navrhovateľa zo dňa 29.9.2014. K majetkovým pomerom otca zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že používa len osobné motorové vozidlo Škoda W., iné nevlastní.

Právny zástupca odporkyne zdôraznil, že pre odporkyňu bolo mimoriadne ťažké rozhodnutie vyhodiť z domu vlastného syna. Predchádzalo tomu dlhodobé nerešpektovanie navrhovateľa jej ako matky, neplnenie si školských povinností, pričom navrhovateľka vedela o tom, že sa stretáva s kamarátmi a fajčí marihuanu. Toto je však veľmi ťažko preukázateľné. Nasvedčuje tomu aj listinný dôkaz o zistení drogy u navrhovateľa na lekárskom teste. Navrhovateľovi to umožňovala najmä skutočnosť, že mal od otca dostatok peňazí na to, aby si drogy mohol dovoliť. Je pravdou, že v poslednom čase sa u navrhovateľa zlepšila dochádzka aj prospech, a v tomto ohľade vníma ako pozitívne pôsobenie v rodine otca. Odporkyňa sa od februára 2014 snažila so synom spojiť, písala mu sms správy, avšak bezvýsledne. Navrhovateľ je pod silným vplyvom otca, a to bolo aj dôvodom, prečo na ňu podal žalobu na súd a neskôr aj trestné oznámenie. Teraz sa už vzťahy medzi účastníkmi zlepšili a navrhovateľ začal matku opätovne navštevovať. Preto nemá záujem konfrontačne vystupovať v spore, ale navrhovateľovi nič nebránilo, aby zobral žalobu späť. Pokiaľ ide o výšku výživného, nezaopatrené dieťa má právo požívať životnú úroveň svojich rodičov. Navrhovateľ si vyčíslil prehnané výdavky na sumu, z ktorej musí vyžiť aj 4-členná rodina. Úplne nadštandardné sú výdavky na hygienu a drogériu vo výške 60,- eur mesačne alebo na stravu vo výške viac ako 500,- eur mesačne. Taktiež používanie mobilu za vyše 500,- eur je nadštandardné. Navrhovateľ má podľa toho vyšší štandard ako jeho matka. Odporkyňa chápe potrebu navrhovateľa športovať, a sama sa snažila pokiaľ spolu bývali poskytnúť mu všetko čo potreboval. Podľa nej primeranými nákladmi navrhovateľa mesačne je suma 400,- eur. Navrhovateľ ako dospelý má možnosť aj brigádovať. V odvolaní pôvodne navrhovali, aby odvolací súd zmenil výšku výživného na 50,- eur, ale tento petit mení tak, že ako primerané výživné je suma 100,- eur mesačne, ktorú odporkyňa platí na základe predbežného opatrenia.

Podľa § 62 ods. 2,4 zák. č. 36/2005 Z.z., Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odvolací súd po preskúmaní výsledkov dokazovania na súde prvého stupňa a odvolacích námietok oboch účastníkov dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie čo do určenia výživného navrhovateľovi a jeho výške je správne. V konaní nebolo zistené také správanie navrhovateľa voči odporkyni, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako hrubo porušujúce dobré mravy a základnú úctu syna voči matke. Je nesporné, že výchova navrhovateľa bola pre odporkyňu problematická, ale nešlo o výrazný exces z bežných výchovných problémov aj v iných rodinách. Excesom bolo skôr riešenie situácie zo strany odporkyne tým, že navrhovateľa začiatkom roka „vyhodila z bytu“, kde s ňou dovtedy býval. Zlý prospech v škole, nepravidelná dochádzka do školy a aj dôvodné podozrenie z užívania omamných látok nie sú samy osebe dôvodom, aby bolo nezaopatrené dieťa zbavené práva na primerané výživné. Odporkyňa nepreukázala také správanie navrhovateľa, ktoré by zakladalo jeho trestnú zodpovednosť, ako krádeže a ničenie zariadenia domácnosti. Ani jeho hodnotenie v škole nebolo natoľko negatívne, aby bolo možné konštatovať, že školu nezvládol. Nakoniec naďalej je študentom strednej školy, zlepšil si dochádzku aj prospech, a pokiaľ ide o jeho správanie v škole je v súčasnosti hodnotený pozitívne. Aj odvolací súd je preto toho názoru, že priznanie výživného navrhovateľovi nie je v rozpore s dobrými mravmi.

Pokiaľ ide o výšku výživného, treba brať do úvahy oprávnené potreby dieťaťa na jednej strane, a možnosti a schopnosti jeho rodičov na druhej strane. Zásadne pritom platí, že dieťa má právo na takú životnú úroveň ako majú jeho rodičia. Navrhovateľ si svoje priemerné mesačné výdavky vyčíslil až na sumu 1 162,- Eur, čo vysoko presahuje štandardné náklady študentov v jeho veku. Takúto sumu by mohol požadovať len v prípade, ak by to umožňoval príjem a majetkové pomery jeho rodičov, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Keďže v súčasnosti navrhovateľ býva u otca, väčšina jeho nákladov vrátane osobnej starostlivosti je na jeho otcovi. Z pripojeného súdneho spisu sp. zn. 38P 1/2012 vyplýva, že v tomto spore boli v roku 2012 mesačné náklady na výživu navrhovateľa vyčíslené odporkyňou na približne 300,- Eur. Keďže pomery navrhovateľa sa od tejto doby nezmenili, považuje aj odvolací súd za primerané náklady práve v takejto sume. S prihliadnutím na výšku príjmu odporkyne, je spravodlivé,

aby sa podieľala na výživnom aspoň v jednej polovici, t.j. v sume 150,- Eur tak, ako rozhodol aj súd prvého stupňa.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok v zmysle § 219 ods. 1, O.s.p. potvrdil v časti priznania bežného výživného a jeho výšky ako vecne správny.

Pokiaľ ide o určenie zročného výživného od uplatneného obdobia 1.2.2014 až do rozhodnutia prvostupňového súdu dňa 27.5.2014 v sume 960,- Eur, prvostupňový súd pochybil vo výpočte tejto sumy a jeho rozhodnutie je v tejto časti úplne nepreskúmateľné, keďže to žiadnym spôsobom nezdôvodnil. V rozsudku súd určil, že výživné je odporkyňa povinná zasielať navrhovateľovi vždy do desiateho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 1.2.2014. V čase rozhodovania súdu tak malo byť zaplatené výživné aj za mesiac jún 2014, t.j. spolu za 5 mesiacov, čo pri sume výživného 150,- mesačne predstavuje čiastku 750,- Eur. Odvolací súd o zročnom výživnom rozhodoval za obdobie od 1.2.2014 ku dňu vyhlásenia rozsudku 25.11.2014, kedy už malo byť uhradené aj výživné za mesiac december 2014, teda spolu 11 mesiacov. Pri sume výživného 150,- Eur mesačne to predstavuje sumu 1650,- Eur. Vo veci nebolo sporné, že v uvedenom období na základe nariadeného predbežného opatrenia odporkyňa uhradila na výživné celkovú sumu 800,- Eur.

Odvolací súd preto podľa § 220 O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok v tejto časti a určil, že odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľovi zročné výživné za obdobie od 1.2.2014 do 25.11.2014 v sume 850,- Eur do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku. Dobu splatnosti zročného výživného až na tri mesiace odvolací súd určil s prihliadnutím na príjem odporkyne a povinnosť uhrádzať bežné výživné tak, aby bola zachovaná aj primeraná výška jej príjmu na uhrádzanie vlastných potrieb a potrieb jej rodiny.

V odvolacom konaní nebol úspešný ani jeden z účastníkov konania. Súd preto podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, že žiadnemu z nich nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.